

بررسی علل و عوامل تکرار شدن چهره‌های سینمای ایران و عدم ظهور ستاره‌های جدید

سینمای عقیم ستاره‌های کم‌فروغ

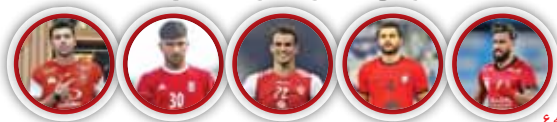
چهارشنبه | اول مرداد ۱۴۰۴ | ۲۷ معرم ۱۴۴۷ | ۲۳ جولای ۲۰۲۵ | سال هفدهم | شماره ۸ | صفحه ۱۰۰۰۰ | اتومان

روزنامه صبح ایران

VATANEMROOZ.IR

رونمایی از لیست جنجالی سایننتو برای تقویت استقلال

منوی قرمز آبی‌ها!

VATAN-E-EMROOZ | VOL.17 | NO.4371 | WED.JUL.22, 2025 | ISSN:2008-2886

۱۱۰۰ سال و ۳۳۴ روز گذشت |

صفحه ۸

واکنش عفوبین‌الملل به بیانیه ۲۵ کشور اروپایی

و نزدیک به آمریکا برای پایان دادن به جنگ غزه:

شعار کافی است، به اسرائیل تسلیحات نفروشید

محکومیت کاغذی

تیتیر های امر وز

نظریه پردازان و تحلیلگران معتبر دنیا معتقدند جمهوری اسلامی در جنگ ۱۲ روزه تحمیلی تغییرات مهمی در نظریه‌های بین‌المللی ایجاد کرد

قدرت کاملاً ایرانی

صفحه ۲

با مجوز مشروط رهبر انقلاب، صندوق توسعه ملی مأموریت تحول‌آفرینی در زیرساخت‌های انرژی کشور را آغاز می‌کند

مسیر نو

در توسعه انرژی

صفحه ۳

عفو بین‌الملل: حمله رژیم صهیونیستی به زندان اوین تهران «جنایت جنگی» است

۲۹ روز بعد!

صفحه ۲

گفت‌وگوی «وطن امروز» با پزشک سمنانی که برای تقویت برنامه موشکی کشور چک ۶۰۰ میلیون تومانی اهدا کرد

ویژه

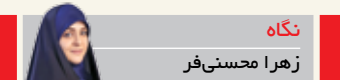
دست‌مریزاد

کمپین پزشکان ایرانی و غیر ایرانی برای اعلام حمایت از برنامه موشکی ایران

صفحه ۲

جنگ کریدور ها

و نوار بی‌نوی غزه

نگاه

زهر ا محسنی‌فر

کریدور داوود، جاده‌هاف‌کن پیمان ابراهام است. بله! لشکر کشی‌های بی‌سابقه، برای عادی‌سازی‌های رابطه است. پس بنویسید صلح از طریق قدرت و یخ‌نویاد زندگی زیر یوغ دلت. می‌دانید جهان‌خوار چه آشی برای شام بختلند؟ ای عزیزان مصر و شامات و عراق! بنی‌اسرائیل، نیل تافرات را جگر زلیخامی خواهد بفهمید که جَولان باطل برای قطع شریان حق است، دروزی دوستی متجاولان، برای ریزه‌سازی همه قیابل و مذاهب و طوایف است، با کشتی سوراخ، احدی به ساحل نمی‌رسد. های ای پیروان پیامبر! اگر از امت، ایالات متحده نساژید، آمریکا با نکت کارتان را خواهد ساخت. اگر متحد نشوید، لاجرم مضمحل می‌شوید. لیبی‌سازی، سرنوش محتوم انهباست که با شیططان لابی می‌کنند. تجزیه، عاقبت ام‌القرای شیعه هم که باشیم، از هجوم قشون قهریه در امان نیستیم. ایران، در موقعیت سنگ کمربندها و همسایگی کریدورهای مهم جهان است. آنکه در سودای فتح سویداست، به زور هم که شده زنگور می‌سازد. از دالان جنایت عریان نشود، از کانال تجارت پنهان وارد می‌شود؛ این قلی‌گیری‌ها، برای زدن در خال تهران است و آف بر پنهنکاری علی‌افا و دواب و داغان باد نفاق اردوغان‌ها که حسن هم‌جوبی و حرمت همسایگی نگه نمی‌دارند. عوض قدردانی از خویشنداری ایران، مزورانه پلیتیک می‌زند تا ژئوپلیتیک منطقه را عوض کنند و خائنانه زیر پای صهیون، فرش خون بکشند. بله! هدف دشمن سنگ‌انداز، پیشانی ماست. پریشان اختلافات داخلی شویم، حتما پشیمان می‌شویم. جبهه فرامرزی نساژیم، در جبهه درون‌سرزمینی باید بجنگیم. از حمایت مظلوم دست بکشیم، از حمایت خدا محروم می‌شویم. از تنگه‌ها غفلت کنیم، به تنگنا می‌افتیم. و آه و آه از غزه- غزه‌ای که غذا ندارد. آن نوار بی‌نوا بیش از آنکه مرکز ابتلای مردمش باشد، محل امتحان ماست. فاجعه غزه، تسویه‌حساب دشمن با آوارگان داددیده نیست؛ اتمام حجت خدا با وجدان‌های خفته است. قاعده هرم مازلو، دارد در بازیکهای محصور بی زده می‌شود. مردمانی بی‌آب و تشنه، با خاکی در بر باد رفته و زخمی آتش و گلوله، برای یک تکه نان باید با عناصر آریعه بجنگند. غزه، شعب ابی‌طالب گرسنگی و دامنه احد خونریزی است. اهل انتفاضه، امروز چون اصحاب صفه سنگ به شکم مستانند و چونان رمگان گرسنه، به دنبال علف می‌گردند.

ادامه در صفحه ۲

متفاوت، یعنی دیدگاه اقتصادی – راهبردی مورد تحلیل قرار دهیم. آیا حملات اخیر رژیم صهیونیستی به سوریه صرفاً یک اقدام نظامی یا سیاسی است یا ریشه در منافع اقتصادی و تلاش برای تسلط بر منابع و مسیرهای استراتژیک منطقه دارد؟ در ادامه، با بررسی ابعاد اقتصادی این بحران، به دنبال پاسخ به این پرسش‌ها خواهیم بود و نشان خواهیم داد چگونه منافع اقتصادی می‌تواند به عنوان یکی از محرک‌های اصلی این اقدامات خصمانه عمل کند.

■ **تحلیل اهداف راهبردی رژیم صهیونیستی در سوریه؛ مگاپروژه کریدور داوود**

فراتر از بهانه‌های ظاهری مانند درگیری‌های سویدا یا حفظ امنیت مرزها، رژیم صهیونیستی در حال پیگیری یک مگاپروژه بزرگ و چندوجهی است که می‌توان آن را در ۲ محور اصلی خلاصه کرد. این پروژه نه تنها آینده سوریه، بلکه کل معادلات ژئوپلیتیک منطقه را تحت تأثیر قرار می‌دهد.

■ **اتصال به کردهستان عراق و محاصره ایران:** در رژیم صهیونیستی در پس اقدامات نظامی و تهدیدات خود، هدف راهبردی را دنبال می‌کند که هر یک به نوبه خود، بخشی از یک پازل بزرگ‌تر هستند. ۱- **دسترسی به مناطق نفت‌خیز سوریه:** در گام نخست، این رژیم به دنبال دستیابی به مناطق نفت‌خیز سوریه بویژه در شرق و شمال این کشور است. استان‌های حسکه و دیرالزور که بخش اعظم منابع نفتی سوریه را در خود جای داده‌اند، از اهداف اصلی این پروژه به شمار می‌روند. این مناطق در حال حاضر عمدتاً تحت کنترل نیروهای کرد SDF قرار دارند اما رژیم صهیونیستی با ایجاد بی‌ثباتی در سوریه و تضعیف هرگونه قدرت مرکزی، به دنبال نفوذ تدریجی و کسب کنترل غیرمستقیم بر این منابع است.

۲- **اتصال به کردهستان عراق و محاصره ایران:** در گام دوم، رژیم صهیونیستی قصد دارد از طریق مسیر مذکور در سوریه، خود را به منطقه کردهستان عراق برساند و عملاً پشت مرزهای غربی ایران قرار گیرد. این اقدام، بخشی از یک استراتژی بلندمدت برای ایجاد یک کریدور مستقیم از سرزمین‌های اشغالی تا نزدیکی مرزهای ایران است. این مسیر نه تنها امکان فشار امنیتی بر ایران را فراهم می‌کند، بلکه می‌تواند راه‌های ارتباطی و حمایتی ایران با متحدانش در

منطقه، از جمله گروه‌های مقاومت در سوریه و لبنان را مختل کند. این هدف، نشان‌دهنده نگاه خبیثانه رژیم صهیونیستی به منطقه است که فراتر از مسائل داخلی سوریه، به دنبال تغییر اساسی در توازن قدرت منطقه‌ای است.

■ **کریدور داوود؛ آمال دیرینه صهیونیست‌ها** کلان‌پروژه کریدور داوود از دیرباز در دکرترین راهبردی صهیونیست‌ها جایگاه ویژه‌ای داشته است. این کریدور، تنها یک مسیر جغرافیایی نیست، بلکه یک پروژه چندوجهی با ابعاد سیاسی، امنیتی، اقتصادی و راهبردی است که می‌تواند رژیم صهیونیستی را به یک قدرت مخرب در منطقه تبدیل کند. ایده ایجاد این کریدور، ریشه در آرمان‌های خبیثانه صهیونیسم دارد که از زمان تأسیس رژیم صهیونیستی، به دنبال گسترش نفوذ خود فراتر از مرزهای سرزمین‌های اشغالی بوده است. کریدور داوود – به عنوان یک محور ارتباطی از سرزمین‌های اشغالی تا کردهستان عراق – می‌تواند نقش یک شاهراه استراتژیک را ایفا کند که نه تنها تسلط این رژیم را بر منطقه تضمین می‌کند، بلکه معادلات قدرت را به نفع آن تغییر می‌دهد.

■ **ایجاد چندگانه کریدور داوود** کریدور داوود از جنبه‌های مختلف، یک پروژه جامع برای صهیونیست‌ها و بسیار مخرب برای کشورهای منطقه است که می‌تواند تأثیرات عمیقی بر منطقه بگذارد. این ایجاد به شرح زیر قابل بررسی است. **بعد سیاسی و امنیتی:** از منظر سیاسی و امنیتی، ایجاد این کریدور به معنای تسلط رژیم صهیونیستی بر بخش‌های وسیعی از خاک سوریه و عراق است. این امر، دولت‌های مرکزی این ۲ کشور را بشدت تضعیف کرده و عملاً آنها را تحت سیطره سیاسی و امنیتی این رژیم قرار می‌دهد. حضور مستقیم یا غیرمستقیم رژیم صهیونیستی در این مسیر، توانایی سوریه و عراق برای کنترل سرزمین خود را کاهش می‌دهد و می‌تواند زمینه‌ساز تجزیه یا بی‌ثباتی بیشتر این کشورها شود. علاوه بر این، این کریدور می‌تواند به عنوان یک پایگاه امنیتی برای نظارت بر فعالیت‌های نیروهای مقاومت، همچنین ایران عمل کند و تهدیدات علیه اقدامات خبیثانه رژیم صهیونیستی را پیش از وقوع خشی کند. **بعد اقتصاد:** از منظر اقتصادی، کریدور داوود دسترسی رژیم صهیونیستی به منابع نفتی سوریه

در استان‌های حسکه و دیرالزور و حتی منابع نفتی کردهستان عراق را تضمین می‌کند که می‌تواند رژیم صهیونیستی را به یک بازیگر کلیدی در بازار انرژی منطقه تبدیل می‌کند. علاوه بر این، این کریدور امکان ترانزیت کالا و انرژی از سرزمین‌های اشغالی به بازارهای شرقی و برعکس را فراهم می‌کند و به عنوان یک مسیر تجاری، جایگاه اقتصادی این رژیم را ارتقا می‌دهد. **بعد راهبردی:** از منظر راهبردی، کریدور داوود به عنوان یک اهرم فشار قدرتمند بر کشورهای منطقه بویژه ایران و ترکیه عمل می‌کند. برای ایران، حضور رژیم صهیونیستی در پشت مرزهای غربی‌اش، یک تهدید جدی امنیتی و راهبردی است که می‌تواند توانایی ایران برای حمایت از متحدانش در منطقه – از جمله حزب‌الله لبنان – را مختل کند. این کریدور همچنین می‌تواند مسیرهای لجستیکی و ارتباطی ایران با محور مقاومت را قطع کند و فشارهای امنیتی و نظامی بر ایران را افزایش دهد. برای ترکیه نیز این کریدور می‌تواند به عنوان یک ابزار فشار عمل کند، زیرا مسیرهای تجاری و امنیتی این کشور در شمال سوریه و عراق را تحت تأثیر قرار می‌دهد و نفوذ ترکیه در این مناطق را به چالش می‌کشد.

■ **تحلیل حملات اخیر در چارچوب کریدور داوود** حملات اخیر رژیم صهیونیستی به سوریه، از جمله هدف قرار دادن وزارت دفاع این کشور و تهدید جولانی به ترور، در واقع بخشی از تلاش‌های این رژیم برای هموار کردن مسیر تحقق کریدور داوود است. بی‌ثبات‌سازی سوریه از طریق حملات نظامی، تضعیف دولت مرکزی (چه اسد باشد و چه جولانی)، جداسازی محور قنيطرة – درعا – سویدا از کنترل دولت مرکزی سوریه و ایجاد هرچ‌ومرج در این کشور، زمینه را برای نفوذ بیشتر رژیم صهیونیستی به مناطق شرقی و شمال سوریه فراهم می‌کند. تهدید جولانی نیز نشان می‌دهد رژیم صهیونیستی حاضر است حتی متحدان خود را قربانی کند، اگر کوچک‌ترین مانعی بر سر راه این مگاپروژه ایجاد کنند.

■ **چالش‌ها و موانع پیش روی رژیم صهیونیستی** با وجود جاه‌طلبی‌های رژیم صهیونیستی، تحقق کریدور داوود با چالش‌های جدی مواجه است. ادامه نفوذ قدرت‌های منطقه‌ای مانند ایران و حضور محدود روسیه در سوریه و مقاومت نیروهای محلی، همچنین

پیچیدگی‌های روابط با آمریکا و ترکیه، می‌تواند موانع بزرگی بر سر راه این پروژه ایجاد کند. علاوه بر این، هرگونه تلاش برای تسلط بر مناطق نفت‌خیز سوریه و اتصال به کردهستان عراق می‌تواند واکنش‌های شدیدی از سوی کشورهای منطقه و جامعه بین‌المللی به دنبال داشته باشد و هزینه‌های سیاسی و نظامی سنگینی را به این رژیم تحمیل کند اما در کنار همه این موارد مهم‌ترین مانع بر سر راه این پروژه خبیثانه رژیم صهیونیستی، مقاومت مردمی در سوریه است که رهبر حکیم انقلاب از آنان به عنوان جوانان غیور سوری یاد کردند. این گروه‌های مقاومت می‌توانند مانند الگوی حزب‌الله در لبنان عملاً هرگونه توسعه‌طلبی رژیم صهیونیستی را اقتدر پرهزینه کنند که اساساً در نطفه خفه شود.

■ **جمع‌بندی**

حملات اخیر رژیم صهیونیستی به سوریه، تنها بخشی از یک پروژه کلان و بلندمدت به نام کریدور داوود است که ابعاد سیاسی، امنیتی، اقتصادی و راهبردی را در بر می‌گیرد. این کریدور، با هدف دسترسی به منابع نفتی سوریه و اتصال به کردهستان عراق، نه تنها تسلط رژیم صهیونیستی بر منطقه را تقویت می‌کند، بلکه به عنوان یک اهرم فشار بر کشورهای همسایه بویژه ایران و ترکیه عمل می‌کند. تحلیل حملات اخیر در چارچوب کریدور داوود نشان می‌دهد که رژیم صهیونیستی با اهدافی فراتر از منافع نفتی سوریه و اتصال به کردهستان عراق، قصد دارد نفوذ خود را به مناطق نفت‌خیز سوریه و کردهستان عراق گسترش دهد. این اقدام، بخشی از یک استراتژی بلندمدت برای ایجاد یک کریدور مستقیم از سرزمین‌های اشغالی تا نزدیکی مرزهای ایران است. این مسیر نه تنها امکان فشار امنیتی بر ایران را فراهم می‌کند، بلکه می‌تواند راه‌های ارتباطی و حمایتی ایران با متحدانش در منطقه، از جمله سوریه و لبنان را مختل کند. این هدف، نشان‌دهنده نگاه خبیثانه رژیم صهیونیستی به منطقه است که فراتر از مسائل داخلی سوریه، به دنبال تغییر اساسی در توازن قدرت منطقه‌ای است. با بررسی ابعاد اقتصادی و تلاش برای تسلط بر منابع و مسیرهای استراتژیک منطقه، به دنبال پاسخ به این پرسش‌ها خواهیم بود و نشان خواهیم داد چگونه منافع اقتصادی می‌تواند به عنوان یکی از محرک‌های اصلی این اقدامات خصمانه عمل کند. فراتر از بهانه‌های ظاهری مانند درگیری‌های سویدا یا حفظ امنیت مرزها، رژیم صهیونیستی در حال پیگیری یک مگاپروژه بزرگ و چندوجهی است که می‌توان آن را در ۲ محور اصلی خلاصه کرد. این پروژه نه تنها آینده سوریه، بلکه کل معادلات ژئوپلیتیک منطقه را تحت تأثیر قرار می‌دهد. رژیم صهیونیستی در پس اقدامات نظامی و تهدیدات خود، هدف راهبردی را دنبال می‌کند که هر یک به نوبه خود، بخشی از یک پازل بزرگ‌تر هستند. ۱- **دسترسی به مناطق نفت‌خیز سوریه:** در گام نخست، این رژیم به دنبال دستیابی به مناطق نفت‌خیز سوریه بویژه در شرق و شمال این کشور است. استان‌های حسکه و دیرالزور که بخش اعظم منابع نفتی سوریه را در خود جای داده‌اند، از اهداف اصلی این پروژه به شمار می‌روند. این مناطق در حال حاضر عمدتاً تحت کنترل نیروهای کرد SDF قرار دارند اما رژیم صهیونیستی با ایجاد بی‌ثباتی در سوریه و تضعیف هرگونه قدرت مرکزی، به دنبال نفوذ تدریجی و کسب کنترل غیرمستقیم بر این منابع است. ۲- **اتصال به کردهستان عراق و محاصره ایران:** در گام دوم، رژیم صهیونیستی قصد دارد از طریق مسیر مذکور در سوریه، خود را به منطقه کردهستان عراق برساند و عملاً پشت مرزهای غربی ایران قرار گیرد. این اقدام، بخشی از یک استراتژی بلندمدت برای ایجاد یک کریدور مستقیم از سرزمین‌های اشغالی تا نزدیکی مرزهای ایران است. این مسیر نه تنها امکان فشار امنیتی بر ایران را فراهم می‌کند، بلکه می‌تواند راه‌های ارتباطی و حمایتی ایران با متحدانش در منطقه، از جمله سوریه و لبنان را مختل کند. این هدف، نشان‌دهنده نگاه خبیثانه رژیم صهیونیستی به منطقه است که فراتر از مسائل داخلی سوریه، به دنبال تغییر اساسی در توازن قدرت منطقه‌ای است. با بررسی ابعاد اقتصادی و تلاش برای تسلط بر مناطق نفت‌خیز سوریه و اتصال به کردهستان عراق می‌تواند واکنش‌های شدیدی از سوی کشورهای منطقه و جامعه بین‌المللی به دنبال داشته باشد و هزینه‌های سیاسی و نظامی سنگینی را به این رژیم تحمیل کند اما در کنار همه این موارد مهم‌ترین مانع بر سر راه این پروژه خبیثانه رژیم صهیونیستی، مقاومت مردمی در سوریه است که رهبر حکیم انقلاب از آنان به عنوان جوانان غیور سوری یاد کردند. این گروه‌های مقاومت می‌توانند مانند الگوی حزب‌الله در لبنان عملاً هرگونه توسعه‌طلبی رژیم صهیونیستی را اقتدر پرهزینه کنند که اساساً در نطفه خفه شود.